

زمانی سارد . . شیعری: کهویار محمد

زمانی سارد

فهرمووی گهر من، لهم کوچه یه

وایی خاک و خاا و ئاسمانی تاا بم

ههر باده نگ به!

ئهساا، زمان له شوهی وتنی خای وهك پارچه بهرداا

له کهلاانی شه قامه شکاوه کان ئهچه قاا

خاا من له ناا و کاا بوویاکی وه کوو تاا گه وره بووم

ئیدی ناوی گه وره یی مههئاا!

ئهم وشانه، چه نده بئام له تاا ئه بیستم، ئهی دئاا!

مه گهر شایه نیم؟

که ئه وه نده سارد و ساا ئه مخه وئاانی!

مه گهر من چیم،

تا له ناا و ئهم به فره هشه بملاوئاانی ئهی دئاا!

زمان چاره ی سهری خای نیه، ئیتر خاا ش به حاام

باا چاره یی له چکه سووتا وه کهم خاا ش به مهرگم

تا ئه وئااده یی

ته نها مئشووله باا شکاوه که ی ناا و ژووری قوتا بخانه

دئاا ته ناا و تاا ه قژه کانم

خودی ئاسمانیش له دنیای سارد و عه تری گئره وی تاا

بـده نـگه !

هه ناسهه له دهرياي سهوزي عومرم و له ئيشقي دووراوي په تي باريكي
دره ئازاده

نه ده نکه هه ناری نـو که لـنی په نجه کانت

خوڻيان لاءِ ته چڻڻ، نا

خايش به حاي هه نار

داشکا ند نی ئم مهرگه

بخار سہر زمانی ساردت

نووسين: كهويار محمد

Kawyar Muhammad